

పద్మ, నర్సింహుల పెళ్లి జోరుగా,
ఘనంగా అత్యంత వైభవంగా, కన్నుల
పండువగా జరుగుతోంది. ముత్తయిదువలు
పద్మను నిండుగా అలంకరించి పెళ్లిపీటల మీద
కూర్చోబెట్టారు.
పద్మ అంటిం చూసి నర్సింహులు ఒక్క

నిర్భాసా? వాళ్లకు కూడా మనతోపాటు కూడు
తినే దళకు తెప్పించావురా వెధవా... నీతిమాలినవా
డా..." అని శాపవార్తలు పెడుతూనే పెళ్లిపందిరిని
చిందరవందర చేసుసాగారు.

కొందరు పందిరి పీకి గుట్టు వేస్తుంటే
మరికొందరు చేతికి అందిన బల్లలను, కుర్చీలను
విరగదీస్తున్నారు. మరికొందరు కంటికి కనిపించిన
ప్రతిదీ సర్వనాశనం చేయసాగారు.

అంతటితో పరిపెట్టుకోక వీరయ్యసై కూడా
చేయి చేసుకోసాగారు.

నర్సింహులు బిక్కముఖంతో ఏం చేయాలో
లోచక మెడలోపున్న పూదండవైపు చూసి తల
వంచుకుని నిలుచున్నాడు.

జాతర

చిత్తూరి కోటేశ్వరరావు

క్షణంపాటు విస్మయపోయాడు.

మధ్యలోవున్న తెర అలాగే ఏ తో బాధ పెడుతోంది.

అయినా భరిస్తూనే వున్నాడు. కొన్ని క్షణాలలో ఆ తెర

వుండదు కదా అని తనకు తానే సమర్థించుకుంటూ ఆ

క్షణం కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు.

రానే వచ్చింది.

జరిగినవలసిన తంతుల్ని పూర్తయ్యాయి.

పద్మ నర్సింహులు సొత్తు అయింది.

ఇద్దరూ పెళ్లి మడపం చుట్టూ ప్రదక్షిణం చేయడానికి లేచారు.

మొదటి ప్రదక్షిణం అయింది. ఉన్నట్టుండి ఒక్కసారిగా కేకలు,
పెడబొబ్బలు మిన్నుముట్టాయి.

పెళ్లి పందిరిలో ఉన్నవాళ్ల అందరూ ఏదో
సిద్దుగు సద్దట్టు హతాశులైపోయారు.

ఊహలలో విహరిస్తున్న నర్సింహులుకి పరిస్థితి
ఏమీ అర్థంకాలేదు.

పెళ్లి పందిరిలో తోసుకుంటూ వస్తున్న జన
నందోహాస్య పద్మ తీక్షణంగా గమనించింది.

క్షణాలమీద జనవాహిని ప్రవాహంలా పెళ్లిపంది
రిని చుట్టుముట్టింది. వచ్చిన వార్తలు పద్మ తండ్రి

వీరయ్యను నిలదీసారు.
"చిన్నవాళ్లకు బుద్ధి లేకపోతే పెద్దవాడివి నీకయి
నా కుతిపోయిందా? కులం తక్కువవాడితో తగుదు
నమ్మా అంటూ ఇంత అట్టహాసంగా పెళ్లి
చేస్తావురా... మన కులంలో చెడబుట్టావు. ఎంత
నిచానికి ఒడిగట్టావురా... ఈ రోజు నుంచి ఆ
కులం తక్కువ వెధవలను మనతో సమానం
చేస్తానా... రేపటినుంచి వాళ్లు వస్తే మనం లేచి

జరిగిన దారుణాన్ని చూస్తూ సహించలేకపోయిం
ది పద్మ. ఒక్కసారిగా అపరకాళికానతారం ఎత్తింది.
ఆమె అరుపుతో జన ప్రవాహానికి అనకట్ట
కట్టవట్టయింది.

"ఎవడూ కులంతక్కువ? నా మొగుడ్ని తిట్టే
దైర్యం మీకు ఎక్కడిదిరా? వాళ్లు పాలం చేస్తే తిని
బతికే వాళ్లు మీరు. వాళ్లు లేనిదే మీ ఇళ్లలో
ఖజానాలు నిండవు... వాళ్లే లేకపోతే మీరు
పట్టణాలలో కులకదానికి దబ్బు ఎక్కడినుంచి
వస్తుంది? ఊడిగం చేయడానికి అయితే వాళ్లు...
పక్కలు వేసేవాళ్లు వాళ్లు... తీసేవాళ్లు వాళ్లు...
పాలాంను పండించేది, పాలాలకు కాపలా కాసేది,
మీకు తాగునీళ్లు ఇచ్చేదీ వాళ్లే. వాళ్లు మీకు కులం
తక్కువ వాళ్లా? అయినా నూ అయ్యకు ఇష్టమైంది.
.. నాకు ఇష్టమైంది. మధ్యలో కాదు అవడానికి
మీరెవరు? దైర్యం వుంటే ముందుకు రండి"
అంటూ పద్మ కోకముడి బిగించింది.

ఊహించని ఆ పరిణామానికి చిత్తరపోయారు
జనం.

కానీ వెంటనే దైర్యాన్ని పుంజుకుని సారీపోతున్న
వాళ్లందరినీ కూడగట్టుకుని మరి పద్మపై తిరగబడ్డారు.

"చీకట్లోళ్లు మాదిరిగా మాట్లాడతావేమిటి?
ఈ నర్సింహులుగాడు చీకట్లోడేకదా. కులం
సురించి చెప్పేటంత గొప్పదానినా ముప్పు... ముం
దు దీని నోట మూయించండిరా" గర్జించాడు
భూపాల్ రెడ్డి.

అంతే...
 రక్తం మడుగులో పద్మ మునిగి వెలువోంది.
 నర్సింహులు చిత్తరపోయాడు.
 ఆమె శవంపైపడి భోరున విలపిస్తాడు.
 పెళ్లిపందిరి బోసిపోయింది.
 నర్సింహులు వెక్కిరివెక్కిరి ఏడుస్తూనే
 వున్నాడు.
 "నిందిరా... గట్ల ఏడుస్తుండవు." అంటూ
 నరసింహుల్ని గదమాయింపాడు పక్కనే పడుకుని
 వున్న తండ్రి.
 "అరే... పెండ్లి ఏమందయ్య...!" అని
 చటుక్కున నాలుక కరుచుకున్నాడతను.
 "నిందిరా నీయవ్వ... పెండ్లి ఎందుకంటుండవు.
 చస్తనే... గట్లుండు చిద్దా... తొందర పడమాక...
 మా అక్క చిద్ద జర పెద్దదిగానీ..."
 నర్సింహులు తనకు వచ్చిన కలక అదిరిపోయి
 వెంటనే పద్మతో చెప్పాలని పాల వెంటడి
 పరుగెత్తాడు.

★ ★ ★

కారేగట్టు అడవులో అన్నలు ఎక్కడు తిరుగు
 తూ వుంటారు. తమ సిద్ధాంతాను గ్రామ
 ప్రజలకు తెలియజేస్తూ సమ సమాజాన్ని నిర్మిస్తామని
 ని చెబుతూ ప్రజలను తమ మాటలతో ఆకట్టుకుం
 టుంటారు.
 - వాళ్ల మార్గంలో ఎవరైనా తటస్థం నా, తారస

డినా అంతమొందించడానికి వెనుకాడరు. వాళ్లు
 చెప్పే ప్రతి విషయాన్ని గ్రామ ప్రజలు విని ఏదో
 ఆకర్షణకు లోనవుతుంటారు.
 నర్సింహులు కూడా వాళ్ల గురించి విని
 వున్నాడు.
 కారణం... అతనిని, అతని కుటుంబాన్ని మిగిలి
 అతని బంధువులందరినీ ఇప్పటికే కులం తక్కువ
 వారిగా, అసమర్థులుగా, అప్రయోజకులుగా కేవలం
 తమ ఇళ్లలో వెట్టి చాకిరీ చేయడానికి రేయింబవళ్లు
 కష్టపడి తమ పాలాలకే కావలా వుండిపోనాలి...
 భూస్వామి పెద్దందాళ్ల ఇళ్లలో తోడేళ్ల పాలిట పడిన
 జీవాల మాదిరిగా కారేగట్టు ప్రజలు మాస్తూనే
 వున్నారు.
 నర్సింహులు లేత స్వార్థయం గ్రామాల్లో
 జరుగుతున్న అక్రమాలను చూడలేక, అక్రందన
 లు వినలేక జీవితమంటే విరక్తి కలిగి చట్ట వ్యతిరేక
 కార్యకలాపాలలో పాల్గొనే దైర్యంలేక మూగగా
 రోదిస్తుండేవి.
 ఆ స్వార్థయ స్పందన వినగలిగిన వ్యక్తి పద్మ
 మాత్రమే
 పద్మ అక్షర జ్ఞానం కలిగిన యువతి.
 వై చమవుల కోసం పట్టణం పోలేక ఇంటికి
 తనే పెద్దవిక్కు కావడం వలన సగటు మధ్య
 తరగతి కుటుంబాన్ని నడుపుతున్న తండ్రికి తనే
 తోడై అప్పింటా సహాయం చేస్తూ వుంది.

★ ★ ★

"నర్సి... నిందట్టా పరుగెత్తుకొస్తుండవు.
 పడితే బొమికలుండవు..." అంటూ అతనిని పద్మ
 ఆపింది.
 ఆయాసంతో రొప్పుతూ నర్సింహులు కూంబ
 డాడు. గుండె దడ తగ్గలేదు అతనికి.
 "నిందిరా నర్సింహో... మీ ఆయ్య మవ్వ
 పొద్దెక్కినా పాలానికి రాలేదు. గట్లయితే ఎట్లా...
 రేపు పద్మమ్మ అత్తారింటికి పోతే మీరు నమ్మ
 చెరువులో ముంచుతారుగదరా... రా రా నాగలిపట్టు
 .." అంటూ అప్పచెప్పాడు వీరయ్య.
 నర్సింహులు మనసులోని మాట చెప్పలేక
 పాలం పనిలో మునిగిపోయాడు.
 పాలంలో పట్టుమని ఓ రవ్వంతసేపు కూడా
 వీరయ్య పని చేయలేదు.
 వాళ్ల పాలాన్ని సాగు చేస్తుంది నర్సింహులే.
 నర్సింహులు లేకుంటే ఆ ఉన్న పది మళ్లు
 ఎందుకు పోతాయి. తనే కాకుండా ఇంకా నలుగురై
 దుగురు తిండి తినాలంటే అతని అండ కావాలి అని
 తెలుసుకున్న పద్మ అతనంటే పడి చస్తుంది.
 అతనికి పద్మ చుక్కల్లో చుక్క.
 ఎటు చూసినా ఏం చేసినా నర్సింహులుకి ఆ
 ఊరి పాలిమేరమ్మ పడే.
 "నర్సి... ఏమైంది నీకు. ఇయ్యాల జరంత
 తొందరగా వచ్చుంటే మాట పడవుకదా... బుద్ధి
 సరిగా వుండదా... రాత్రి ఏడకుపోయినవ్. అన్నలు

చెప్పింది బాగా ఇంటుండనా. ఆ లోలో పోతినా
 ఇతనో... నన్ను ముండను జేస్తినా .. ఆ బుద్ధిగా
 ఇనుకో... నిన్ను నమ్ముకుంటే గట్ట జేస్తావ్.
 మంచిగా చెప్తుందా రేపు బతుకమ జాతర. మళ్ళీ
 జాతరకు నా మెడలో తాలి కట్టు" అంటూ
 నర్సింహులు చెవిలో ఊదించి పద్య

"ఓయమ్మా నా కొంప ము చితివి. మనకు
 మనువు ఏంది. నేవెవరు? మ గ్య ఎవరు? నా
 కులమేంది? నన్ను మనువాడతా. నన్ను తాలి
 కట్టుమంటావ్... బుద్ధి చెడింది నా క్కడు నీకు..."
 అంటూ పద్యవైపు చూసాడు.

"ఓయ్ నర్సి... మనువు ఆడి నిన్నే అడతా.
 లేకుంటే ఈ కట్టె గిట్టనే వుంటుంది. నువ్వు
 లేకుండా నా ఇల్లు ఎట్లు నడుస్తది ఏడు జాతరల
 మండి జాస్తుందా... నువ్వు, మీ అయ్యా నాకు
 జేసింది నాకు ఎరుకే... కులంతో కేంటి... నాకు
 నీవు కావాల నీకు నేను కావాల పద్దా చెప్పు"
 అంటూ పద్య అతని మీదకి ఉరింది.

"గట్టయితే పరి..." అని నర్సింహులు రాత్రి
 తనకు వచ్చిన కల చెప్పబోయాడు

నర్సింహులు చెప్పేది వినిపి మకునే స్థితిలో
 లేదు పద్య. ఆనందం పెల్లు కింది. ఇంటికి
 పరుగులీసింది.

ఆలోచనలో పడ్డాడు నర్సిగాడు.
 నిజమే... ఈ రయ్య, పదోళ్ళ .. వాళ్ల అమ్మ,
 తమ్ముళ్లు అన్నదమ్ములుగానీ తన గానీ, అయ్యను
 గానీ ఎప్పుడూ కులం తక్కువో గా జాడలేదు.
 పాలంలోకి కూడు వస్తే పానీ కూర్చుని
 తనమనేవాళ్లు. కానీ తనే దూర గా వుంటాడు.

ఎన్ని రా తిళ్లు పద్య, తమ రహస్యంగా తిరుగుతున్న
 దీ ఈ ర మ్యకు తెలుసు. అంటే అంత మనసుండబ
 ట్టే తెలు ఊరుకుంటుందా?

నర్సింహులుంటూ నర్సింహులు విట్టూర్చాడు.

ఈ మధ్య పోలీస్ ఫోన్లు గట్టు చుట్టూ లెగ
 తిరుగుతుండదు.

ఆ గట్టుకింద నీళ్ల చెరువు... ఆ నీళ్ల చెరువు
 కింద పని జరుగుతుంది. పదిమంది ఎప్పుడూ
 తిరుగుతుండారు.

దానానాబాయి, చినవీరయ్య ఆ పని చేయిస్తుం
 డరంట...

అప్పలేమో చినవీరయ్యను డబ్బులు అడుగుతు
 ందాడు. పోలీస్ ఫోన్లు అన్నలను పట్టాని వస్తుండారు
 . నర్సింహులుకి అన్నలు తెలుసని పోలీస్ ఫోన్లు తెలిస్తే
 అతను ఇతనో!

"ఇదిగో చెప్తుందా... రాత్రిళ్లు అన్నలతో
 కలిసిపోతే రేపాద్దన నీళ్లలో నేను తేలతా. ఆ
 తరువాత పోలీస్ ఫోన్లు నిన్ను ఇతం చేస్తారు. నా
 అయ్య, నావాళ్లు దిక్కులేనోళ్లు అవుతారు. చేతిలో
 చెయ్యి వేసి జెప్పు... నా తలమీద చెయ్యెట్టు. ఊరి
 బయట పోలేరమ్మ తోడుగా చెప్పు ఇంకెప్పుడు
 అన్నలతో తిరగనని... నేను గాలాలా... అన్నలు
 కావాలా..." అంటూ మారం చేసి మరీ ప్రమాణ
 ం చేయించుకున్నది పద్య.

నర్సింహులుకి తన సర్వస్వాన్ని
 అర్పించుకున్నది.
 అందుకే తొందరగా మనువాడమని చెవిలో
 పోరింది.
 "నర్సి మంచి ఆకలి మీద వుందావు. దా...
 నీకోసం పద్దిగారెలు తెచ్చినా..." గారాలుపోతూ
 అన్నలు పద్య.
 అలం గట్టుమీద చతికిలపడ్డారు ఇద్దరూ. .
 మనుమారికి ఇవ్వార ఎవరో బ్యాంకోళ్లు వస్తారం
 ట. అప్పు ఇస్తారంట. కాగితాల మీద సంతాకాలు
 పెట్టాలంట. ఎంతకాలం ఈ వాగలితో పని జేస్తవు.

రేపు నచ్చే బతుకమ్మ జాతరకన్నా తన మెడలో
 నర్సింహులు తాలి కడతాదా? ధైర్యం జేస్తదా లేదా?
 ఎప్పుడూ కులం తక్కువ అని గుంజుకుంటుడు.
 పరేశాన్ అవుతాడు. కులం ఏడవుంది. అందరూ
 మనుషులేకదా.

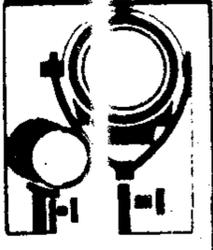
బాంకోళ్లు అప్పు ఇవ్వనన్నారంట. తాకట్టు
 పెడితేగానీ అప్పివ్వరంట. తాకట్టు పెట్టేందుకు
 నర్సిగాడి దగ్గర ఏముంది? ఉన్న పాలం అంతా తన
 అయ్యదాయె. మనువాడిన తరువాత అయినా
 అయ్యకు చెప్పి పాలం తాకట్టు పెట్టించాలి.
 ట్రాక్టర్ కొనిపించాల. గరీబోడిగా ఎంతకాలం
 వుంటాడు?

ఈ గ్రామంలో వుండే పెద్ద మనుషులంతా
 వాళ్లకు వాళ్లే అన్నీ తీసుకోవాలంటారు? అన్నింటి
 లో వాళ్ల మాటే వెగ్గలంటారు. అయినా
 నర్సింహులు ఎందుకి తిట్టడం? అందరిలాగే ఆడు
 కూడా అప్పు తీసుకునేందుకు బాంక్ వచ్చిండు. ఆ
 మాత్రం దానికే పెద్దాళ్లు తిట్టాలా?

ఆలోచన చేస్తున్న పద్యనాభం మీద చేయి
 వేసాడు నర్సింహులు.

"జాతర ఎప్పుడొస్తుందా అని కలగంటున్నావా?--

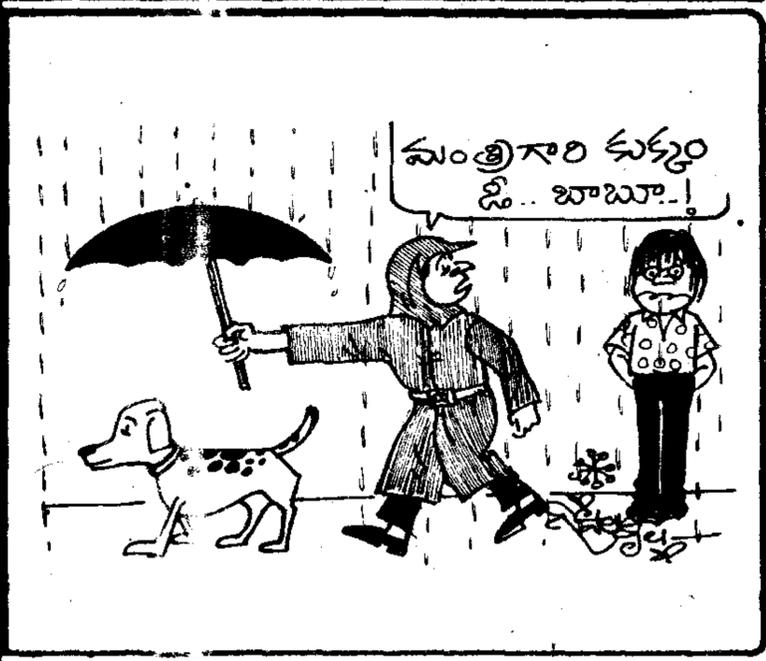
"గట్లకాదులే... ఈ ఊళ్లో వాళ్లు వన్నెందుకు
 తిట్టిండు. తిట్టిందానికి తిరిగి తిట్టాల. మవ్వేమ
 న్నా వాళ్ల గంజి తాగుతుందనా? కులం తక్కువోడి

నమ్మకం

"నాకు నైఫ్ ఫాన్ పై నమ్మకం వుంది.
 అతన్ని నేను పూర్తిగా నమ్ము కాను.
 అతనిపై లేనిపోని పుకార్లు వస్తే
 అతన్ని, నమ్మా వేరుచెద్దామని నా నామం
 ది ప్రయత్నిస్తున్నాను. కానీ ఏ పుట్టి
 విడదీయడం ఎవరికీ సాధ్యంకాదు" అం
 టూ నవాళ్లు విమరుతోంది అన్న తాసిం
 గ్. ప్రపంచమంతా యమ దిజీగా
 వుంది. వాళ్లను విడదీసేటంత తీరిక,
 ఓపిక ఎవరికున్నాయి!

కె.ఎస్

వి అవి తిట్టేదా? గట్లయితే మీ అత్త రం మును ఈవూరి పెద్దాయన ఎట్ల వుంచుకు వ్వుడు ఆమె ఇంటికి పోతాడు. ఆమెతో పండతాడు. ఆమె కులం తక్కువది కాదా? ఆమెకు అన్నీ చేయొచ్చు. మరి మన్య కులం తక్కువోడివి ఎట్లా అయ్యా??"

"వాళ్లకు మన్య ఎప్పుడూ గరిజ లాగానే వుండాలామోసు. ఈ వూరిలోళ్లకు బుద్ధి కిపోతే ఆ బాంకోళ్లకు అయినా బుద్ధి ఎందుకు వుంది... బాంకులుండేది గరిబోళ్ల కోసమేకదా. తాకట్టు పెట్టేందుకు ఏముందవి... మా నాయన వద్దం తా ఎప్పుడో తాకట్టు పెట్టె... నీకేముందవి ఇంకా. నీ కుండది అల్లా వేవొక్కదాన్నే. నమ్మ కూడా వదులుకున్నానా నీ గతి అన్నల పాలే. దైర్యం చేయి...మనువాడు..."

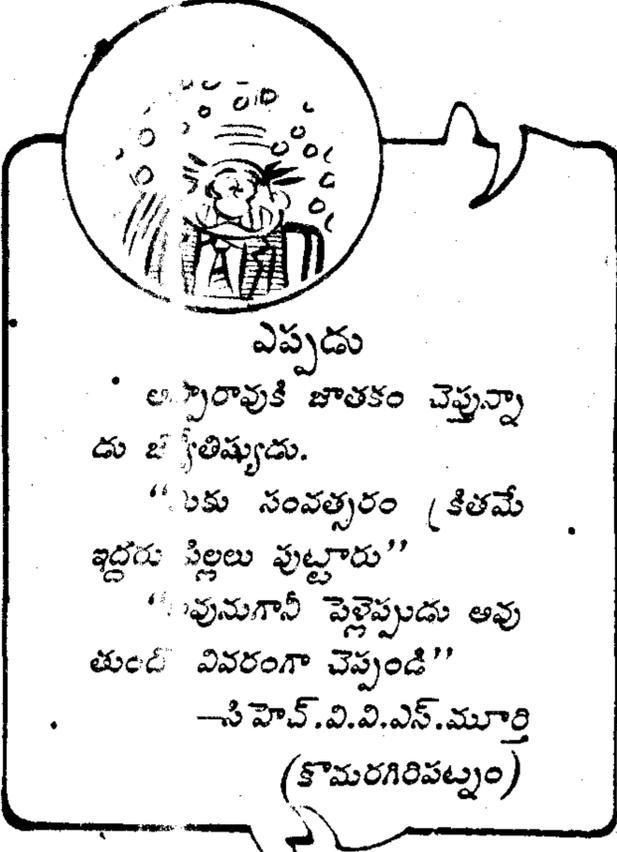
ఎప్పుడూ గరిబోడుకిందే వుండొద్దు. మన్య అమీర్ గావాల. నీకా పస్తే సదువు లేకపోయే రేపు మీకు పిల్లలు పుడితే వాళ్లనేమి చేస్తావు. ఇదిగో మంచిగా చెప్తుండ ఇంకా. మా నాయనకు మన్య నేను తప్ప ఇంకెవ్వరు లేరు. పర్యటా లుగాడు అన్నల్లో జేరిపోయిండు. ఇంకొక అడపిల్ల వుంది. దానికి మనువు చేయాల. ఊళ్లో వాళ్ల ఏదో అంటుండరవి ఊరికే దిగులు పడితే రోజు గడుస్తదా..." అంటూ దైర్యం చెప్పింది ప స్త్రీ.

నర్సింహులు మౌనంగా తల వూపాడు. "ఇదిగో నర్సి ఊరికే తల వూపడం కాదు. బతుకమ్మ జాతర ఇంకా నాలుగురోజులే వుంది. ఈపారి నా మెడలో తాలి కడితే పరి. లేదం నేను మనువు కావడం ఖాయం. నీ మనసులో ఏ బుందో నాకు చెప్పకపోతివి. ఏదయినా అడిగితే నన్న తాపు. ఆ నన్య వాకెరికలేదు. మా నాయన్ను ఎ దరూ నా మనువు చేయమని తొందరు చేస్తుండం. మన పంగతి తెలిసి ఆయన ఊరుకుండడు. ఇంకా ఆలస్యం చేస్తే మంచిగా వుండదు. నీవేంది యిలా వుంటావు. తొందరగా చెప్పు... ఇంకా గాలుగు రోజులు వున్నాయి. ముత్తయిదువ మాదిరి జాతర లో కాలుదొక్కుతా" అంటూ తమ చెప్పి బతుకు వ్వుదంతా చెప్పేసింది పద్మ.

నర్సింహులు ఈపారి నన్యలేదు. ఆ మాత్రం దానికే పొంగిపోయింది ఆమె హృదయం. ఆమె మనసుపడే తొందరకన్నా నేగంగ కాలం గడచిపోయి పద్మ ఎదురు చూపే క్షణ రానే వచ్చింది.

తెల్లవారితే జాతర జరగబోయేమనువును గూర్చి రంగుల కిహాల తో విహరిస్తున్న పద్మ చెవిన ఊహించని పిడ గులాం టి వార్త పడింది.

ముందు నమ్మకపోయినా ఆ మాటలు వస్తుంది కన్నతండ్రి కాబట్టి నమ్మక తప్పలేదు. "ఏంది నాయనా... మన్య చెప్పేది"

ఎప్పుడు

అప్పురావుకే జాతరం చెప్తున్నా దు బోలిష్యుడు.

"నీకు నంవత్పరం క్రితమే ఇద్దరు పిల్లలు పుట్టారు"

"అవునుగానీ పెళ్లైప్పుడు అవు తుంది వివరంగా చెప్పండి"

—సి హెచ్.వి.వి.ఎస్.మూర్తి (కొమరగిరిపట్నం)

"విజయే... నర్సిగడివి ఊరి పెద్దలు పంచా మతి పెట్టి ఊరి మధ్యలో చెట్టుకు కట్టేసిండం బ

"ఎందుకు నర్సింహులు ఏం జేసిండు?"

"అన్నలకు ఊరు గురించి చెప్తుండడం" అన్నాడు వీరయ్య.

"చెప్తుండని ఊరోళ్లకు ఎట్లా తెలిసింది. ఎవరయినా ఎప్పుడయినా ఎక్కడయినా చూసిందా ... నర్సింహులు కొడుతుండరో నాకు తెలుసయ్యా

"ఎందుకు కొడుతుండరే... తెలిస్తే చెప్పరాదే..."

"మొన్న బాంకోళ్లు వచ్చినప్పుడు నర్సింహులు అప్పివ్వలేదుకదా. నేను ఊరోళ్ల మీద నోరు పారేసుకున్నాను. అయ్యా... అయినా నేనేం తప్పు అన్నానే. ఈ బాంకోళ్లు గరిబోళ్లకు అప్పులిస్తనంట రు. గరిబోళ్లకు గొప్పొళ్లుగా జేస్తంటరు. నర్సింహు లుని పొంల కాగితాలు తెమ్మంటే ఏడనుంచి తెస్తాడు? ఆ కాగితాలన్నీ అల్ల అయ్య ఎప్పుడో తాకట్టు పెట్టేడు. అళ్ళ భూమిలో వాళ్ల అయ్యే సేద్యం చేస్తనే వుండేడు కదా. ఎప్పుడో ఒకప్పుడు గుట్టుక్కుమంటుండు. మరి ఆ కాగితాలు ఇచ్చేదెవ్వ రు? ఇన్యమని అడిగేది ఎవరు? గట్లయితే ఎట్లయ్య.

"ఆ కాగితాలు ఎవరి దగ్గరున్నాయో ఊరోళ్లకు తెలవదా? పటేల్ దగ్గర వున్నాయి. మరి పటేల్ చెప్పొచ్చుకదా.. లే చెప్పలే... నన్నేమో చదవనీయక పోతివి. పంతులు ఒక్కరోజునన్నా రాదాయె. ఆయన ఏదో పట్నంలో వుండడం. ఇంకేదో పని చేసుకుంటుండం. అప్పుడప్పుడు మాత్రం వచ్చి జీతం తీసుకుంటుండం. గట్లయితే ఈ ఊళ్లో పోరగాళ్లకు చదువు ఎట్లా వస్తది? చదువుంటే కదా అన్నీ తెలుసుకునేది. అప్పుడేగదా అన్నలు చెప్పేదాం ట్లో ఎంత విజం వుందో తెలిపేది?" అని అంటున్న కూ పరివైపు వీరయ్య అట్లనే చూస్తుండి పోయాడు.

మాట్లాడే నా బిడ్డేనా? ఇంకా చదివింది వుంటే నా బిడ్డేనా? కూడా కలెక్టర్ అయి వుండేదేమో

అని ఆలోచనలో పడ్డాడు. "ఏందయ్యా మాట్లాడవు. గట్లయితే ఎట్లా... నర్సింహులు గతి ఇంతేనా? ఊరోళ్లుకొట్టి చంపితే దిక్కెవరు? పోలిపోళ్లు అన్నల కోసం కాంస్ పెట్టెండు. నర్సింహుల్ని కొట్టొద్దని వాళ్లయినా జెప్పయ్యా"

"ఆ వాళ్లు మాత్రం ఏం జేస్తారే...ఊరోళ్ల మాటలకు ఎదురు చెప్పలేరు. అంతే మరి. పెద్దోళ్లతో పెట్టుకుంటే ఏటపుద్ది. అడి ఇర్మ ఎట్లావుంటే అట్లా జరుగుతుంది. మనకెందుకు చెప్పు"

"గట్లయితే అంతేనంటావా? నీకు అన్నీ తెలు సు అనుకున్నానయ్యా. ఆడు నాకు విమవుతాడో నీకు తెలవదూ...ఇంతకాలం మేము కలసి తిరిగివ సంగతి తెలిసి కూడా అడికి పాణం మీదకు వచ్చిందని తప్పుకుంటున్నావా? నర్సింహులుకు నాకు పెండిల జేస్తనంటే. నీ పొలంలో ఊడిగం చేసేందుకు అడిని మోసం చేసినా? మేమిద్దరమూ కలసి మెలసి తిరుగుతుంటే ఒకనాడన్నా తిట్టలేదే. ఇంతకాలం అడి కష్టం మీదనే కదా మనం బతుకుతూ వస్తుంది. అడే లేకపోతే మనం ఎక్కడుండేవాళ్లమో ఆలోచించుకో"

"నీ స్వార్థం మన్య చూసుకున్నావా అయ్యా. అమ్మ పోయిన తరువాత ఇల్లంతా నేనే నడుపుతుం ద. మన్య నాకు ఎదురు చెప్పవు అనుకొన్న. నా మాటే నీ మాట అనుకొన్న. చివరకు మన్య కూడా నర్సింహులు కులం లేనోడని అనుకుంటు న్నావేమో. కులం ఎందుకయ్యా కులంలో ఏముంద య్యా... వాళ్లున్నది మనకు చాకిరి చేసేందుకేనా? వాళ్ల ఊడిగం చేయనట్లయితే ఈ ఊళ్లో ఎవరి పొలం పండదాయె. వాళ్లను మనువాడితే తప్పేంద య్యా" అని తండ్రిని నిలదీసింది పద్మ

వీరయ్య నోరు విప్పలేదు. తండ్రి ముఖంలోకి చూసిన పద్మకు పరిస్థితి తీర్దమయింది.

"ఏందిరా ఇది... పెద్ద పెద్ద మాటలు మాట్లాడుతుంది. ముందు దీని అయ్యను తన్నాలి రా... బరితెగించింది ముండ... పెద్దా చిన్నా తెలియడంలా..." గదమాయించాడు పటేల్.

అయినా పద్మ నోరు ఆగలేదు.

"ఇదిగో పటేలా... నేను మంచిగా చెప్తుండా... మీ మేలుగోరి చెప్తుండా... అడిని వదిలేయ్యండి. ఆడు నేను రేపు మనువాడుకుంటున్నాం. అన్నలకు ఆడేం చెప్తాడు. ఏదన్నా చెబితే మా తమ్ముడు చెప్పాల. అడిని ఏం చేయలేక అత్తమీద కోపం దుత్త మీద చూసినట్టు మీరంతా నర్సింహులుని తిడుతుం టరు. కొడుతుండరు. గట్ల మంచిది కాదు... నర్సింహుల్ని వదలకపోతే నేను ఇక్కడే పాణం

విడుస్తాను. మిమ్మల్ని అందరి పోలిపోళ్లు పట్టుకు వెళతారు. ఇయ్యాల కాక నీయినా రేపయినా న్యాయం జరగకపోదు. అన్నది అసలు ఎందుకు వస్తుందరు? అన్నలంటే మీకెందుకంత భయం?"

అక్కడ చేరిన పెద్ద మనుషులందరూ కోపంతో ఉడికిపోతున్నారు.

మరికొందరు ఎప్పుడెప్పుడు పెద్దోళ్ళమీదకు ఉరుకుదామా... నర్సింహుల్ని ఎప్పుడు విడిపిద్దామా అన్నట్టు చూస్తున్నారు.

పటేల్ కు పరిస్థితి అర్థమైంది.

మౌనం దాల్చక తప్పలేదని కి.

"పటేలా... నర్సింహులు కులం తక్కువోడు అంటనే... నువ్వు వుంచుకున్నాముండ ఆడిమేనల్లే కదా... దాంతో నువ్వు కులం పం లేదా? దానిపేర పాలం పెడతానని మాయజేసి ఎన్నిసార్లు కడుపు తీయాలా? ఆఖరికి అట్టనే వచ్చిందికదా. దాన్ని చేజేతులా చంపింది నువ్వు కదూ... అడిగేవాళ్లు ఎవరూ తేరనా? వాళ్ళ అత్తో నువ్వు కులికావు.

నేను ఇప్పుడు దాని అల్లుడి మనువాడితే ఊరికి వెళ్దా?

"గరీబోళ్ళ పాలాన్ని గాపేరనే ఉన్నాయి కదా. ఆళ్ళ కాగితాలన్నీ భ్రష్టంగా మీ ఇళ్ళలోనే వున్నాయి కదా... బడికి తుమ్మి రానివ్వరు. పోరగాళ్ళను చదువుకోనియ్యరు. అంతా మీ రాజ్యమే... మీమాటే చెల్లాల... మీమాటే వెగ్గల! ఇంక వాళ్ళెందుకు? జీవిత కాలమంతా మీకు ఊడిగం చేయడానికే? పశువును కొట్టినట్టు నర్సింహులుని కొడుతు డరు కదా... ఆడు పశువా... మనిషి కాదా? మీ అన్యాయం ఇంకెంత కాలం వదుస్తది పటేలా..."

పద్మ మాటలు విన్న నర్సింహులు కులపోళ్ళు పొరుషంతో పెగలు కక్కడ పటేల్ చూశాడు. ఇంకా ఆలస్యం చేస్తే కుర్చు తం తప్పదనుకున్నాడు.

నర్సింహులుని నదిలేశాడ

మరి

"మా ఆవిడకి కోపం వస్తే ఇంట్లో సామానులంతా చిందరవం దర చేసేస్తుందోయ్"

"మరి నువ్వేం చేస్తావ్?"

"సామానులన్నీ స్టర్లి పెడతాను

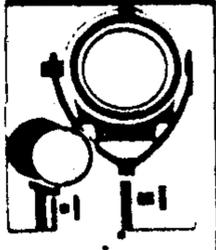
—సెహెచ్.వి.వి.ఎన్.మూర్తి
(కొమరగిరిపట్నం)

ఒళ్ళంతా హానమయ్యేలా దెబ్బలుతిన్న నర్సింహుల్ని తెచ్చి ఇంట్లో పండబెట్టడం చూసిన వీరయ్య మౌనం వహించాడు.

రక్తపు బట్టలు తీసి తండ్రి బట్టలు వేసి, వేడి ఊళ్ళతో కాపడం పెట్టింది పద్మ. వేడి పాలు తాగించి పోతున్నట్టున్న అతని ప్రాణాలను పంపింది. దిగజారిపోయిన కక్కిని అప్పుడే వుంజు మంటున్నాడతను.

అయినా నర్సింహులు నవ్వుకుండా అంటే చూస్తున్నాడు.

పద్మ చెప్పినట్టే చేస్తున్నాడు.. వింటున్నాడు!
"వరీన... ఈ రాతంతా జాతరకు వెళదాం..."

శిల్పశైలి

ప్రస్తుతం 'సాహసవీరుడు-సాగరవన్య' లో చొంచాయి తార శిల్పశైలి హోలో యిక్ గా నడిస్తోంది. చొంచాయి తారలు సెక్స్ పోజింగ్ లో ఎలాంటి అభ్యంతరం, చెప్పలేనవి మనం వారు నటించిన చిత్రాలు చూస్తుంటేనే తెలుస్తుంది. శిల్పశైలి కూడా అదే మూల అంటోంది. సెక్స్ పోజింగ్ లో తప్పేముంది. సినిమా మాడదానికి వచ్చేవార్ని ఉల్లాసపరుచుతాగా దా అంటోంది మరి!

—సుబ్బారావు

పొద్దున్నే మనువాడదాం. ఊరోళ్ళతో మనకేమి? అదిగో చూడు చిన్నపిల్ల... నేనేదానికి అమ్మను. మా అయ్య దానికి ఏం చేయలేడు... అందుకే నువ్వు ట్రాక్టర్ కొనాల. పొలండున్నాల. దిన్ని పట్నంలో ఎంతో చదివించాల... ఊరోళ్ళకు నర్సింహులు అంటే ఆషామాషీకాదు అనిపించాల. ఈ ఊరోళ్ళకు ఇరవైనాలుగు గంటలూ ఒకటే పోరు కులం తక్కువ.... కులం తక్కువ అని... నేను ఇప్పుడే మా అయ్యతో పాల్వంచపోయి వస్తా... రేపటికి కావలసినవి అన్నీ తెస్తా..." అంటూ ఇంటిలోనుంచి పద్మ బయటకు అడుగుపెట్టింది.

★★★

జాతర మొదలయింది.

పద్మ ఇంకా ఇంటికి రాలేదు.

నర్సింహులుకు ఆందోళన ఎక్కువ అయింది.

దిక్కుదిక్కుమంటున్న పద్మ చెల్లెల్ని దగ్గరకు తీశాడు. ఏ చిన్న అలికిడి అయినా తొంగి చూస్తున్నాడు.

ఆఖరి బమ్మకూడా వెళ్ళిపోయింది...

పద్మ రాకపోవడంతో నర్సింహులుకు ఆతురత పెరిగింది. అతనిలో ఆలోచనలు ఎక్కువయ్యాయి.

...

నర్సింహులు ఒళ్ళు వెచ్చగా కాలిపోతుంది. జ్వరం ఎక్కువయినట్టు తెలుస్తునే వుంది. అప్పుడు తెలిసినదంతా పద్మను తనెంత గాఢంగా ప్రేమిస్తుంది...

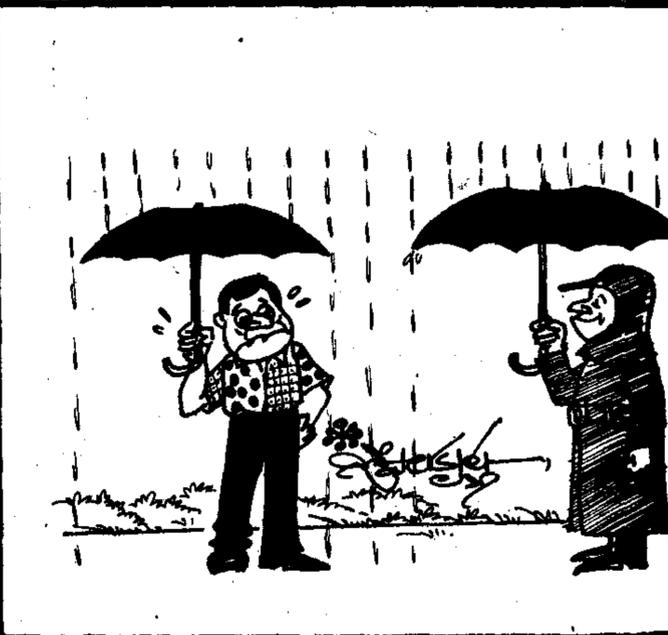
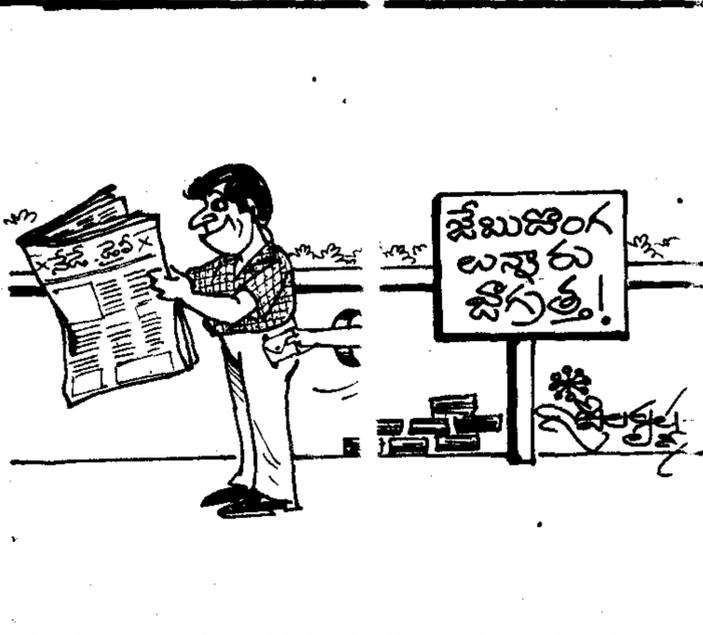
వీరయ్య జాడకూడా తెలియలేదు...

పద్మ చెల్లెల్ని సముదాయించి, అంత జ్వరంలో కూడా పాల్వంచరోడ్డు ఎక్కాడు నర్సింహులు. దారిలో ఎదురయిన వాళ్ళను అడుగుతూనే వున్నాడు. ఎవరూ సరియైన సమాధానం చెప్పడంలేదు.

నర్సింహులు ఊరు దాటాడు.

వీరయ్య ఇంటిలో మిణుకుమిణుకుమంటున్న చిన్నదీపం ఆరిపోయింది.

పద్మ చెల్లెలు భయంతో బొబ్బలునున్నది.

అప్పుడే వీరయ్య కొడుకు పర్వతాలు పాకీతో ఇంటిలో అడుగుపెట్టాడు. చెల్లెలిని దగ్గరకు తీసుకు వి బుజ్జగించాడు.

"వర్సింహాలు ఎక్కడ?"

"అక్కకోసం పాల్వంచ పోయింది..."

"ఊరిబయటకు పరుగుదీశాడు పర్వతాలు. వడవలేక నడుస్తున్న నరసింహాల్ని కలిశాడు..."

"మీ అక్క వీకేమయినా కనిపించిందా...?"

"అ..."

"ఎక్కడ... ఎప్పుడు కన్పించింది... పంత్ ఇంట్లో రెట్టిస్తూ అన్నాడు వర్సింహాలు.

"ఇంకెక్కడి అక్కా... మధ్యాహ్నం ఎప్పుడో అక్కను పోలీస్ క్యూ కాంప్ కు తీసుకెళ్ళాలంట..."

"అ..." అంటూ నోరు తెరిచాడు వర్సింహాలు.

వేగంగా అడుగులువేస్తూ ముందుకు సాగిపోయాడు తీవ్రవాది అయిన పర్వతాలు.

★★★

"విమే... వక్కలెట్లకు అన్నం పెడతలంటే... మా కాంప్ గురించి వాళ్ళకుజెప్తావ్.. మీ తమ్ముడుతో పటేల్ ను చంపిస్తావా..." వి పద్మ వెంపలను పగలగొడుతున్నారు పోలీసులు

"మీకు దాన్ని ఎట్టా కొట్టాలో తెలిపడంలే.. ఎట్ల చేరారో పోలీసుల్లో.. మీరు అంతా బయటకు పోండి... దీని పంగతి నేను నాసుకుంటాను..." అని గదమాయించాడు కాంప్ ఎన్.ఐ.

కిందపడివున్న పద్మను మెల్లగా సైకిల్ తోపాటు విపుమీద చేయివేశాడు...

పద్మ ప్రాణం కలుక్కునున్నది. "ఇంత అందమయిన మనిషిని కొడతారా..."

అంటూ ఆమెను తన గుడారంలోకి వదిలించుకునే ఛార్జరు ఎన్.ఐ.

పద్మ మనసులో సందేహం... ఎన్.ఐ చేతిలోని రివాల్వర్ ను ఆమె పు గురిపెట్టాడు.

మంచివారు

"మంచి వారు ఉండడం వాంఛించుట వల్లనే... డాక్టర్ చృగిరె క్లాసు డాక్టర్ నేను గర్భవతిని వెళ్ళాను" వీడుస్తూ వెప్పింది ఉను

"మీ... ఈ తుభివార్త వెప్పడానికి వచ్చింది..."

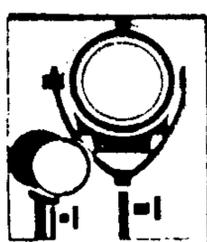
"మీ పంపి మంచివారండి. ఇదే మా రాన్సియల్ ఏప్ట్ర వీరనవాడు తెలుసా?"

—తిప్పిన వెంకటేశ్వరరావు (చర్యచరం)

"వింట్ పిల్లా... గుట్టువస్తుదు కాకుండా నా కోరిక తీర్చు... తీర్చానంటే నిన్ను ఎట్ల తెచ్చామో గట్లనే పంపిస్తా... లేదంటే నీమానం, ప్రాణం, ఇతం... నిదికావాలో జరతేల్పుకో పోరీ..." అన్నాడు ఎన్.ఐ.

పద్మ పసిమీరా ఒప్పుకోలేదు...

జ్యో గతపడాలి

నేటి దిద్ది చంపిల రంగంలో నేటి నా పలం హీలోలో గోవింద మంది... పోయింగ్ ఫుండ్. మనిషికి బాష్టం అనేది ఏదో కలిసివస్తుందో తెలియదని అందరికీ హీలో గోవింద... మంచి హేండ్ సేవగా ఫుల్లు... తన హీలోగా వెల్లుతుంది తెలుసుకుంటుంది పలువురు హిందీ నిర్దారలు... అవకాశాలు వస్తున్నాయి... నాని గోవింద అన్నీ ఒప్పుకుంటున్నాడు... పస్తుతం ఇప్పుడు ఎటోచ్చి తను... పుక్కున్న ద్వి తాలకు వార్టీట్స్ ఇవ్వలేక... తన మనసుతూ ఇకనుంది అయినా జ్యో... పడాలి అంటున్నాడు.

—సుబ్బారావు

"రేయ్... రైర్యంవుంటే కాల్యరా... చావవచ్చా చస్తాను కానీ అలాంటి నీచమయిన పని చేయను..." అన్నది రైర్యంగా.

రివాల్యర్ ఎక్కు పెట్టినంత రైర్యంగా కాంప్ లేని ఆ కామాంధుడు తన పకుబలం వుసయోగించి పద్మను వలిపివేశాడు.

వలిగిపోయిన పద్మను ఇంకొక నలుగురికి అప్పగించాడు.

ఇక ఆ పద్మలో రేకలు లేవు... రాత్రి వదిగంటల సమయంలో పద్మను పోలీస్ కాంప్ బయట వదిలిపెట్టారు.

సామూహికంగా మానవరిగం కావించబడిన పద్మ ఇంటికి వెళ్ళాలో లేక అడుగుతున్న జాతరకు వెళ్ళాలో అర్థం కాని సర్కిలిలో జాతరకే వెళ్ళింది...

ముత్తయిదవందరూ పొటటు పొడుతున్నారు. పిల్లా పెద్దలందరూ అనెలదంతో గంతులు వేస్తున్నారు.

ఎటు మాసినా కోలాహలం...

తన బతుకు ఎటు బుగి అయిపోనాది... అలా అనుకుంటూనే 'ముసుపు' కవాలని అనుకున్నది పద్మ...

గట్లనే ముసుపుగా మారిపోయింది. ఒక్కసారిగా కాలేగట్టు బాంబుల మోతలో దద్దరిల్లింది... మందుపోతరలలో అతలా కుతలమై పోయింది పోలీస్ కాంప్.

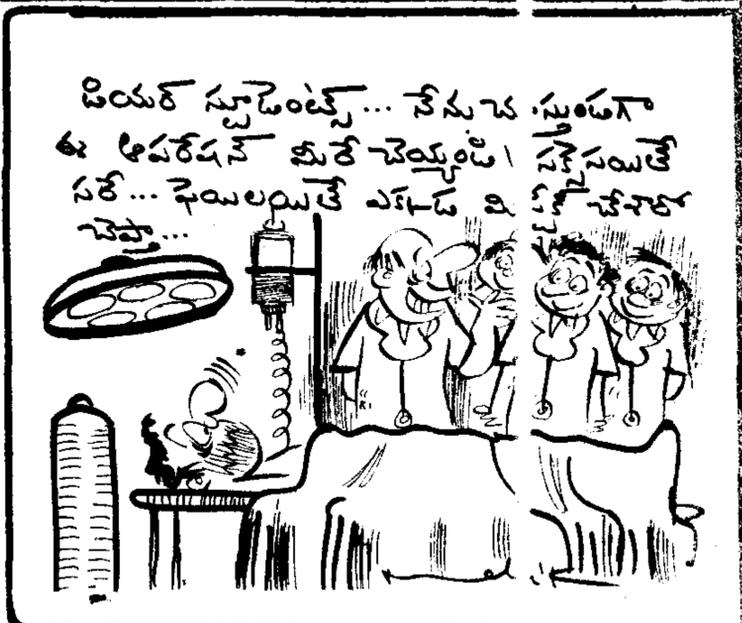
జరుగుతున్న జాతర ఆగిపోయింది.

'బతుకమ్మా' అని పాట పాడలేక ఎవరింటికి వాళ్ళు చేరుకున్నారు.

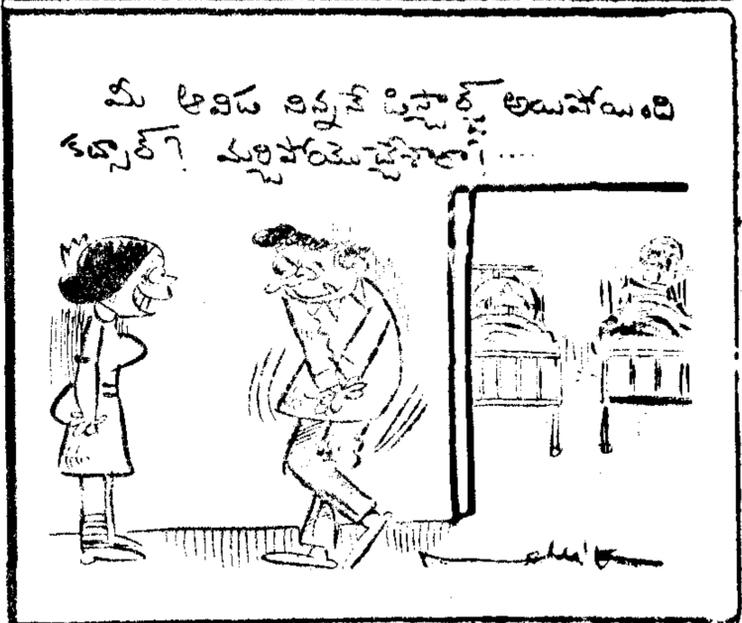
పోలీస్ కాంప్ లో ఏం జరుగుతుందో చూద్దామని వి వెళ్ళిన పటేల్, వర్సింహాల్ని పులం తక్కువ అని అపహాస్యం చేసిన పెద్దలందరూ ముసుపులుగా మారిపోయారు.

వర్సింహాలు ఇప్పుడు నవ్వలేక నవ్వుతున్నాడు. ముసుపు ఆడేందుకు పద్మలేడు.

*

డియర్ స్టూడెంట్స్... నేను గుస్తుంటూ ఈ ఆపరేషన్ మీదే చెప్పండి. స్టూడెంట్లతో సరే... డెయిలయితే ఎక్కడ వి... చేశాకా చెప్పా...

మీ ఆవిడ నివ్వకే డిప్లొమా అయిపోయింది డిప్లొమా మల్లపాంతుచ్చేశాలో...